

Старовина

Яків Щоголів

Як полине в час півночі
Дума в рідну далину
І крізь млу поглянуть очі
На святу старовину, —

Виступають перед мною
Інші люди, інший світ,
Світ простоти і покою —
Стародавній заповіт.

Бачу хати: ні цеглини,
Ні замок не стереже:
Стіни з вільхи та вербини,
Правда двері береже.

Примх, іграшок і розкошей
З-за кордону не везли;
Не шпурляли дурно грошей,
Та в кого вони й були?

Стереглись солодкі річі
Гірчаками підправлять:
Правду різали у вічі,
Щоб за вічми не брехать.

З страв отрути не робили,
Просто їли і пили,
І по-простому ходили
І по-простому жили.

На квитки собі папіру
Не хапались добувать:
Позичали — так на віру,
Щоб на віру і вертать...

Де ж та щирість і простота,
Де без заздрості покій?

Чую галас: "Злота, злота!"

Бачу хижство і розбій!

Дорогі у нас палати,

Але прадіди й діди

Не схотіли б з трун вставати,

Щоб вертатися сюди!